

*Hoe conynck Huyghens twee sonen raet sochten om
den jongbelink Galien ter doot te bringhen.*

[11]

Die twe sonen van den coninck Huyghe, die Galiens ooms waren, merckende den staet die hem die coninck ghegheven hadde, sijn seere haestelijck terstont ghereden tot een haren oom, Richart gheheeten, dyen sy vertelden hoe Galien so grooten scat met hem vueren soude, die hem de coninck ghegheven hadde, die nochtan maer een bastaert en was, seere vele vylonien van hem sprekende, seggende hoe hy ghinck halen sinen vadere Olivier, den alder ontsiensten ridder deser werrelt, om hair suster, Galiens moeder, te trouwen, “midts den welcken wi tot gheender plaetsen geacht en selen worden, eest datti onse suster trout.” “Ende dat alder quaetste es,” sprack Thiery, “ten es gheen drie daghen gheleden dat wy teghen malckanderen scaecten, ende om deswille dat hy my matte, sloech ic hem mit den scaeberde op sijn hoot eenen so swaren slach datter dbloet na volchde. Ende vertelt [b3va] Galien dat sinen vader, hi sal mi quader doot doen sterven ...”

“Lieve neve,” sprack Richaert, “en spreect niet meer van dien. Ick heb u wel verstaen. En sorcht niet, want eer desen dach ten avont comt, sal ick hem vanden live berooven!”

Ter stont na desen heft Richairt diverse verraders ende quaetdoenders des lant versaemt, omtrint twee hondert, die hi alle tsamen Galiens doot sweren dede. Daerna heeft hy die alle tsamen se[c]retelijck in een bosch gheleyt, doer [b3vb] den welcken Galyen pasceren soude. Daer bleven sy verborghen so dat geen mensche ter werelt dat vernemen en conde, ende verwachten daer Galien om hem secretelijck te vermoerden doer tversoeck van sijn twee ooms, de valsche verraders. Van de welcke wi nu een weynich swighen selen ende scriven van den edelen jonghelinck Galien, dien dese verraderie onbekint es.